

* כתב המוז' ז"ל ובספר המצות לא התיר לא בחמי שבריא אא"כ הם בקרקע וא"א ז"ל התירם בכל ענין ע"כ]: [ה] כדאיתא התם ראו שאין הדבר עומד והתירו המי שבריא חזקה במקומה עומדת ע"כ: [ב] כדאמרו להו חכמים לאנשי שבריא ואמר ליה ר"נ לעולא כבר תבריגהו אנשי שבריא לכליוניהו ע"כ: [ג] ודלא כר"י דאמר שמן יש בו משום בישול והפשרו לא זהו בישולו ואסור כרי שיבשל אלא כדי שיפשר ודלא כרשב"ג דאמר לגמרי בשמן דסבר הפשורו זהו בישולו אלא כת"ק דרבה ורב יוסף דאמרי תרוייב רב יצחק דאמר בישול אמר ת"ק בשמן

כדפרי', ומיהו המחמיר שלא ליתן מלח בקערה כל זמן שהיד סולדת בו תבוא עליו בשר התבלין תחילה בקערה וישפוך רותחין עליהו דעירוי ככלי ראשון ומתבשל. ובירושלמי ממ שמואל דאמר בפרק כיצד צולין תתאה גבר מודה בעירוי דמבשל לכל הפחות כדו [1] בפרק שמונה שרצים אבל עושה מי מלח ודלא כרבי יוסי דאוסר כדמפרש פלוגתא בכפר התרומה ושמן ומלח אפילו רבי יוסי מתיר לתת אחר כך לים או לין עליה ספר התרו

[ח] וכמה עזין אמר אבי תרי תילתי דמילחא וכו' ע"כ: [ט] כחזקתא משמיה דאביי ודלא כרב יהודה בר חביבא דאוסר כמו בצנזן ע"כ: [י] אמר ר"ג מריש הוה מלחנא פוגלא ב' עד מיטלח לא מלחנא פבולי ודאי מטבילנא וכתב בא"ש שומרת להניחיה עד שעה קטנה כדאמר בירושלמי דכלל גדול ר"ג זעירא אמר צנזן במלח ובלבד שלא ישאח ע"כ: [כ] פרק תולין ואין מעמידין עושין אנומלין ואין עושין אנומלין: [ג] ויין זיגרי"א אין להכות בשבת מהאי טעמא אבל ב"ש שרי עיין בהלכות י"ט פ"א ע"כ: [מ] בירושלמי דכלל גדול איתא הנותן שום לתוך משקן חייב משום לש וכתב ר"א דאינו יודע חילוק בין שום ובין חרדל ושחלים והירושלמי פליג אתלמורא דיון דק"ל דשרי. אמנם בס"ח כתב דלא פליג והתיר החרדל ושחלים איירי שנתן המשקה מבעוד יום וככלהו אם היה נותן בהם מים או יין בשבת חייב משום לש ע"כ, וכן בספר התירומה ע"כ: [ב] הלכות מוקי לה באשה או כגון של בית רבי שהיו קרובים למלכות והתירו להם לספר קומי ולראות במראה מדקאמר בירושלמי שלשה התירו בב"ד לראות במראה וכו' משמע הא לאחרים שאינם קרובים למלכות אסור וכן משמע בתו' בירושלמי דפרק אין מעמידין התירו לו לרג' לראות במראה שהיה קרוב למלכות וי"מ הא דאמר לראש לראות במראה בתול היינו לקטוש לבנות מתוך שהורו דבהכי משתעי הכא גבי אשה ע"כ: [ס] מצאתי בתשובת רבינו שמשון דאין חלוק בין חבית של חרס לשלנו של עץ ודלא כיש שמחלקין ביניהן מיהו נראה דברי ר"ת שמדקדק דוקא נשברה אבל נסקה לא לשון מכלילא נמי משמע דקטני אתר ויקולש כלי אחר ויצטרף והמשיכל יבין ויעמוד לקח הדרב ע"כ: [ט] כרבי יוסי בר' אבל יבש הני שותו אינן דהיי מלאתה

ובשוק לא יעשה בן שלא יחקק את המינין, ובתבו התוספות בביצה על זה ראיא דאיתא כברייתא לענין פסק הלכה עיין שם ובספר התרומה בהלכות עבודה זרה ע"כ:

וּפְצִיעַת הַאֲגוּזִים . בְּבִיחָה סוֹף שָׁרָק הַמִּצִּיא (דף לד) : הַתּוֹקֵעַ חַיִּיב מִשּׁוֹם צוֹנֶה עַד וְלֹא מִחֻמֵּירִים וַיִּתְקַע . שָׁרָק בְּתֵּרֵא דְעִירֻבִין (דף קז) : אֵין גּוֹלְדִין עַד בְּכוֹנֶה . שָׁרָק רַבִּי אֱלִיעֶזֶר דְּחֹלִין (דף קמ"ו) שָׁרָק חֲבִית : הַעוֹשֶׂה אֶחָל קָצוֹעַ עַד מַעַל הַמַּטֶּה טַח . שָׁרָק

